

Τῇ ἡ' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου
τὸ γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτοκοῦ

* * * * *

Εἰς τὸν Εσπερινόν

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἄρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα.

Ἦχος Πά

N ^{Πα}

ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος
σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η
η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε
κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσον μου Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η
μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε επαρ σι ις των χει ρω ω ων μου
θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει
σα κουσον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ας του προ φα σι ξεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρωποιςερ γα ζο με νοιςτην α νο μι ι αν
και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε κλεκτων αυτων

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε
φα λη ην μ8

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου ενται σευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ
πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι
οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν
Π ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα
ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

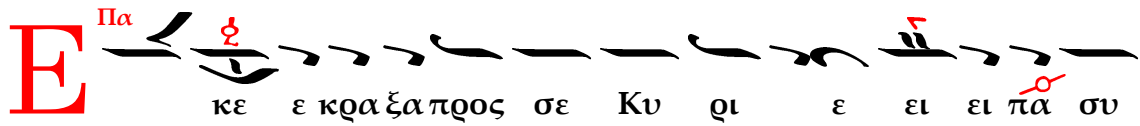
Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω

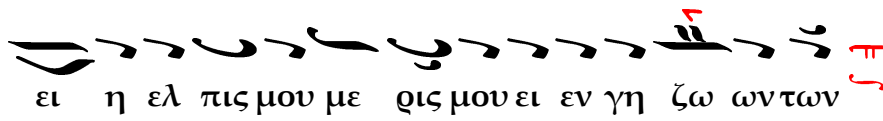
Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ ε εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε
βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

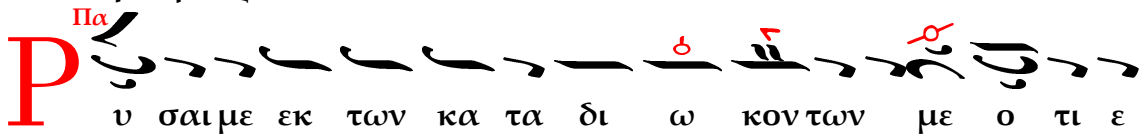
Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ
ζη τω ων την ψυ χη ην μου

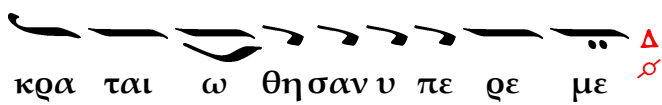
Ε^{Πα}
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

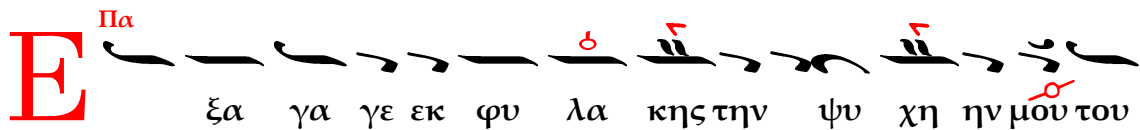

ει η ελ πισ μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

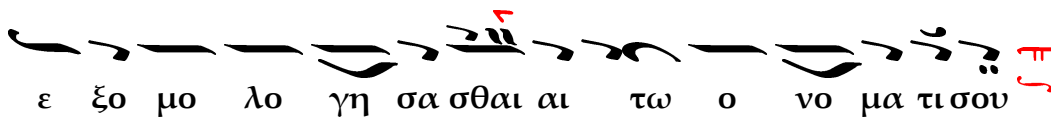
Π^{Πα}
ρο ο σχες προς την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

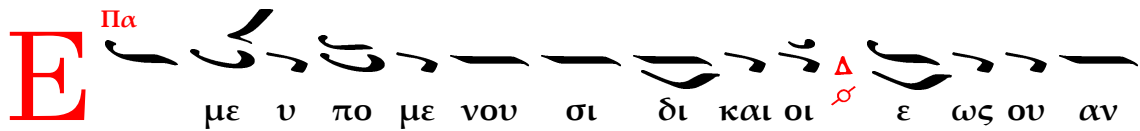

νω θην σφοδρα

Ρ^{Πα}
υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

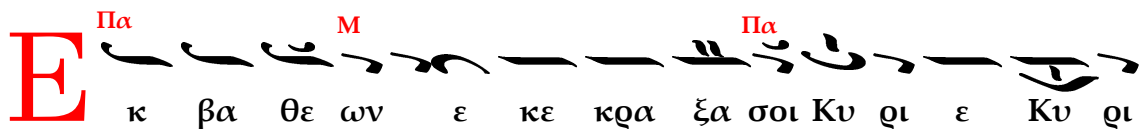

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

Ε^{Πα}
ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

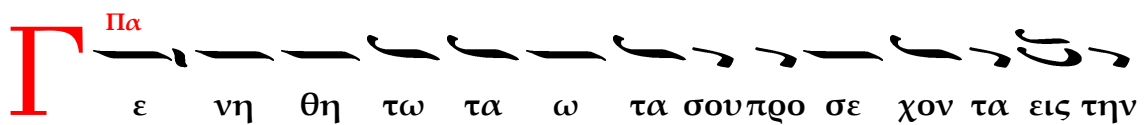

ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τισου

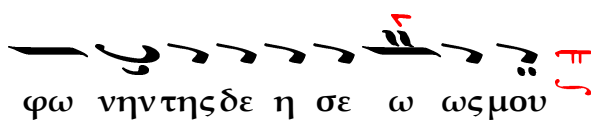
Ε^{Πα}
με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα ποδωσμοι

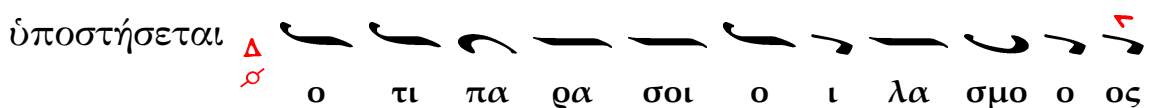
Ε^{Πα} ^Μ
κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κου σον της φω νη ης μου

Γ^{Πα}
ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την

φω νη ντης δε η σε ω ως μου

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν

Σεργίου.

Σ ^{Πα} η με ε ρον ο τοις νο ^{Δι} ε ροις θρο ο νοις ε πα ^{Πα}
να παυ ο ο με νο ος Θε ε ε ος ^Π θρονον α γι
ο ο ον ε πι ι γης ε αυ τω προ ο ο η τοι οι
μα α α α σεν ^Π ο στε ρε ω ω σας εν σο φι ^{Κε}
ι ι ι α τς ^{Δι} ς ς ρα α α α νς ς ρα νο ο ο
ο ον ε εμ ψυ υ υ χον ^{Πα} εν φι λαν θρω πι α
κα α α τε σκε ευ α α α α σεν ^Π εξ α κα αρ
πς ς ς γααρ ρι ι ι ζης φυ τον ζω η φο ρον ε βλα ^{Δι}
στη η σε εν η η μιν την Μη τε ε ε ρα α Α α αυ
τς ^Π ο των θαυ μα σι ω ων Θε ε ος και των α ^{Δι}
νελ ^{Πα} πι ι ι ι ι στω ων ε ε ελ πις Κυ ρι ι
ε δο ο ο ξα α α α σοι ^Π

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου

ε πι ι ι τον Κυ υ ρι ι ι ον

^{Πα}
A υ τη Η η με ρα α α Κυ υ ρι ι ι ς α
 γαλ λι α α σθε ε λα α α οι ι δε γαρ τε
 φω τος ο νυ υμ φων και η βιβ λος τε λο γος της ζω ω
 ης εκ γα στρος προ ο ο ε λη η λυ υ υ υ θε
 και η κα τα Α να το λας πυ λη α πο κυ υ υ
 η η θει ει ει σα προ σμε νει την ει ει σο ο δον
 τε Ι ε ε ρε ε ως τε ς με γα α α α α λς
^{Δι} ^{Πα}
 μο νη και μο νον ει σα γος σα α Χρι ι στον εις
 την οι οι οι κς με ε ε νην προς σω τη ρι αν τω ων
 ψυχω ω ων η η η η μων

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι ι τον Κυ
 υ ρι ι ι ον

^{Πα}
E ι και θει ω βλ η μα α τι πε ρι φα νεις
 στει ραι γυ ναι αι κε ε ες ε βλα α στη η η η σαν
 αλ λα παν των η Μα ρι ι α α τω ω ων γε

 ε εν νη η θε ε εν των θε ο προ πω ω ωως υ
 πε ε ρε ε λα α α αμ ψεν ο τι και εξ α α γο
 ο νϛ πα ρα α δο ο οξωστε χθει σα μη η τρος ε τε κεν
 εν σαρ κι των α πα α α αν τω ων Θε ε ε
 ον υ περ φυ σιν ε ε εξ α σπο ο ρϛ ϛ γα α
 α στρος η μο ο ο νη η πυ υ υ λη τϛ μο
 νο γε νϛς Υι ϛ τϛ Θε ε ϛ η η η ην δι
 ι ε ε ελ θων κε κλει σμενην δι ι ι ε φυ υ
 λα α α α ξε και παν τα σο φως οι οι οι
 κο ο ο νο ο μη η η σας ως οι οι οι οι δε
 εν α α αυ τος πα σι τοις αν θρω ωποις σω τη ρι αν
 α απειργα α α σαα α α το

Στεφάνου Ἀγιοπολίτου.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
 εκ πα σων των

α νο μι ω ωων α α α αυ του

^{Πα} **Σ** η με ε ρον στει ρω τι και ^{Δι} πυ λαι αι α
 νοι ^{Πα} οι οι γο ο ο ον ται και πυ λη παρ θε νι ι κη
 θει ει α α α προ ε ερ χε ε ε ε ται ^Π ση με ρον καρ
 πο γο ο νειν ^{Κε} η χα α α α ρις α ^{Δι} πα αρ χε ε ε ε
 ται ^{Πα} ^Δ εμ φα νι ζ σα τω κο ο ο σμω ω Θε ^Δ ^Δ
 μη τε ε ε ε ρα ^{Νη} ^Δ δι ης τα ε πι ι ι
 γει ει ει ει α ^{Δι} ^Ν τοις ^Δ ρα νοις συ να α α α
 πτε ε ε ε ται ^{Πα} ^Δ εις σω τη ρι ι αν τω ων ψυ χω ω
 ων η η η η μων ^Π

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ^Δ ^Δ
 ε παι νε σα

τε αυ τον ^Χ πα α αν τες οι οι λα α α οι ^Π
^{Πα} **Σ** η με ρον της παγ κο σμι ^{Κε} ι ^{Δι} ^Δ χα α ρα α α ας τα
 προ ^Δ οι οι μι ι ι ι α ^{Πα} ^Δ ση με ρον επ νευ σαν α αυ
 ραι σω τη ρι ας προ α ^{Δι} ^Δ α αγ γε ε ε ε λοι ^Δ ^Δ η
 της φυ σε ε ω ως η η μων ^{Πα} ^Δ ^Δ δι α λε ε λυ υ ται στει

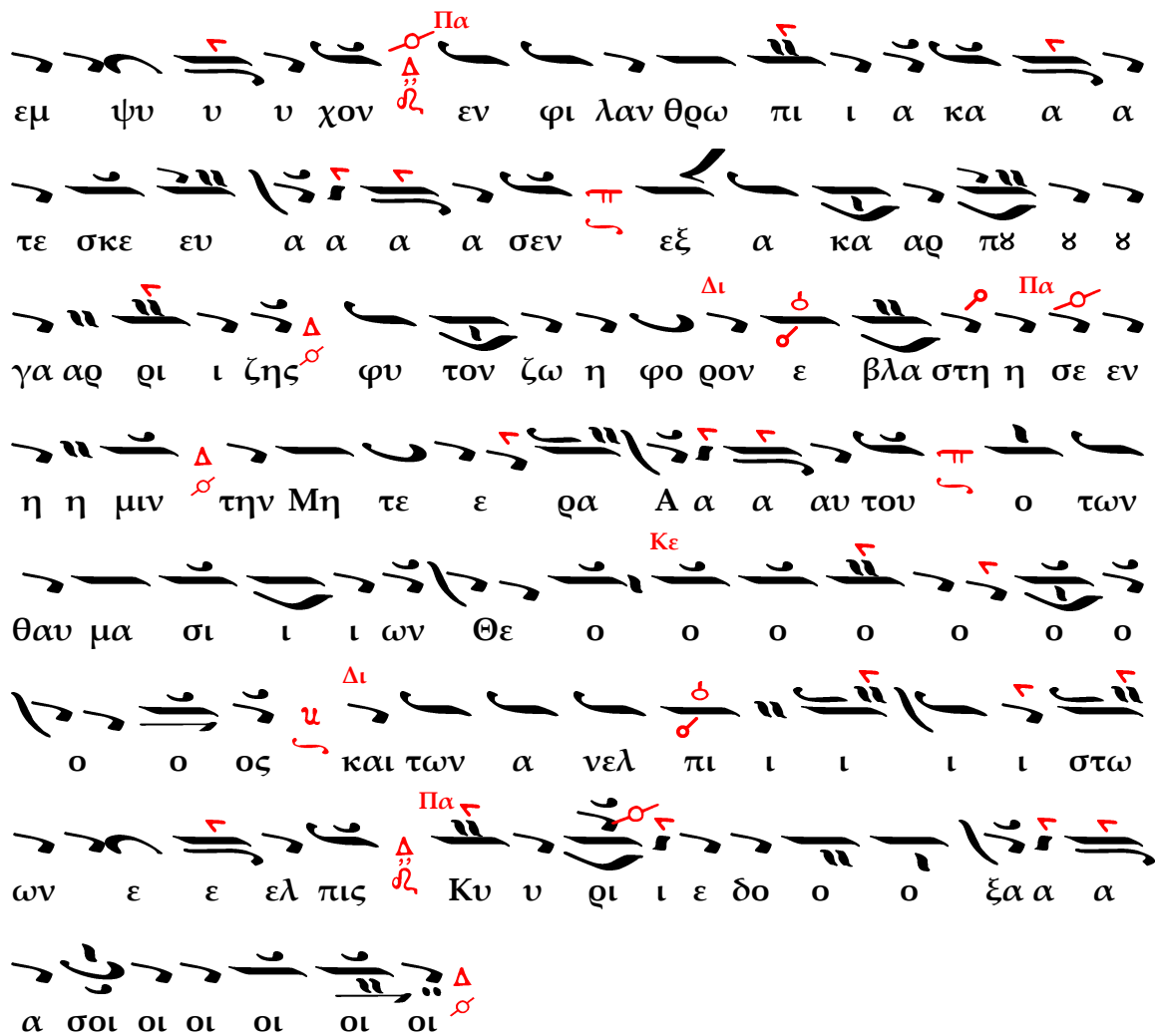
^{Πα}
 οι γη γε ε ε νεις και α νε και νι ι σθη μεν
 εκ της φθο ο ρα α α ας προς ζω η ην την α α α
 λη η η η κτον

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Σεργίου.

Ἦχος Πα

^{Πα}
 Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι
^{Πα}
 Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τω ς ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

^{Πα}
 Σ η με ε ρον ο τοις νο ε ε ροις θρο ο νοι οι
^{Πα}
 οις ε πα να παυ ο ο με νο ος Θε ε ε
 ος θρο νον α α γι ι ον ε πι γης ε
 αυ τω προ ο ο η τοι οι μα α α α σεν ο
^{Κε}
 στε ρε ω ω σας εν σο ο φι ι ι ι α του ους
 ου ου ρα α α α νους ου ρα νο ο ο ον ε

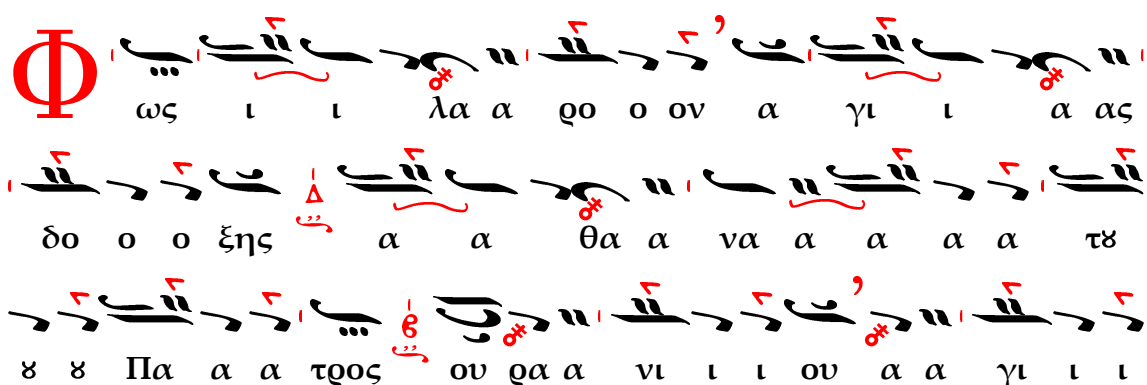

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρόν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος ^{Δι} - Θ.

ου μα κα α ρος Ι η η σθ ς ς Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσ μος σε ε δο ξα α α α
 α α α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-Θ

Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α

θα να α τδ Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι
 ου μα καρος Ι η σδ ς Χρι ι ι στε ελ
 θο ο ον τες ε πι ι την η λι ς δυ υ υ
 σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μνδ μεν
 Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ
 μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι
 και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φω ναις αι σι ι αις Υι
 ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι
 δδ ςς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο
 ξα α α ζει

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος Νη ς

Ι δδ ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δδ ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
 εν αυ λαις οι οι κδ ς

Θε ου ημων

I δὲ ὅτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Κυρίου
πάντες οἱ δόξοι Κύριε

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Κυρίου

I δὲ ὅτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Κυρίου
πάντες οἱ δόξοι Κύριε

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Kύριε οὐρανὸς ἐξουσιάζει σε καὶ ἐν τῷ
καὶ κράγε ναι με προσάυτον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς
δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με

καὶ κράγε ναι με προσάυτον

Kύριε οὐρανὸς ἐξουσιάζει σε καὶ ἐν τῷ
καὶ κράγε ναι με προσάυτον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι
σύ, Κύριε κατὰ μὲν ἐλεεινὰ καὶ

σα ας με

Κ υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω

κε κρ α γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος 4 Πα ρ

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μς

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης ε κει με κα τε σκη νω σεν

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μς

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά ο τι συ υ μετ ε μς ς ς ει

Τ ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα ζω η ης μς ς ς

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος 4 Κε ρ

Ο Θεός εν τω ονοματι σου σωσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου

σαι τα ρηματα τα στο ματος μου

Ο Θεός εν τω ονοματι σου σωσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι

αντιληπτω της ψυχης μου

Ο Θεός εν τω ονοματι σου σωσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

ᾠδὴ Δαθ

Η βοηθεια σου Κυρι

8 τω ποιησαντος τον 8 ρα νον και την γην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη

η βοηθεια σου

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι
 8 τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην 6

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
 φυ λα ξει

την ψυ χην σ8 ο Κυ ρι ος Δ

Η βο η θει α μ πα ρα Κυ ρι ι 8 τ8
 ποι η σαντος τον 8 ρα νο ον και τη ην γη η
 ην Δ

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἦχος ρα Γα φ

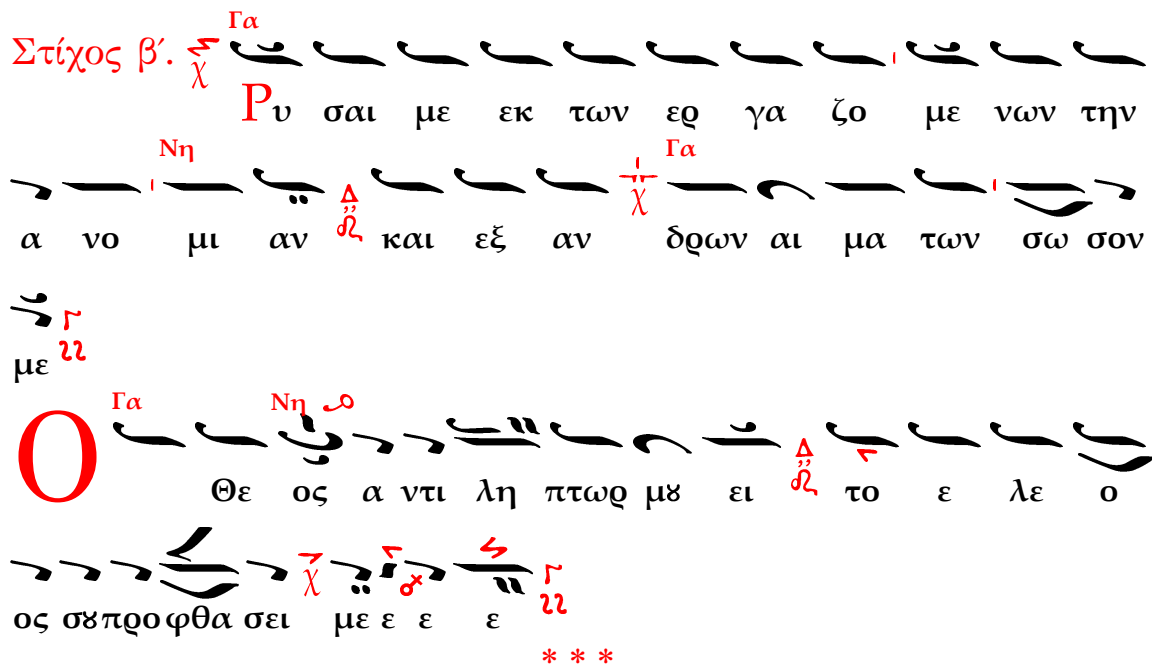
Ο Γα Νη Θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει Δ το ε λε
 Γα ο ος σ8 προ φθα α σει με 22

Στίχος α'. Γα Ε ξε λ8 με εκ των εχ θρων μ8 ο Θε

Νη ος Δ και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

Μ τρω σαι αι με 22

Ο Γα Νη Θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει Δ το ε λε
 Γα ο ος σ8 προ φθα α σει με 22

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

(κη' 10-17).

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρὴάν, καὶ ἀπῆντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ, κλῖμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεός, Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνηθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορρᾶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἂν πορευθῇς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἴκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 27, μδ' 1-4).

Καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ

ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερικῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(θ' 1-11).

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρτισε στύλους ἑπτὰ. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολίπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήφεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἄσεβῃ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἄσεβεϊ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ Ἁγίων, σύνεσις. Τὸ δὲ γινῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα.

Στεφάνου Ἀγιοπολίτου.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Η^{Πα} — — — — — α παρ χη της η μων σω τη ρι ι ι ας λα οι

ση μερον γε γο ο νεν ^π₉ ι δα γαρ η προ ο ρι σθει σα

α πο γε νε ω ων α αρ χαι αι ων ²² μη τηρ και παρ θε

νος και δο χει ει ει ει ον Θε ε ς ²² εκ στει ρας γεν νη

θη ναι αι προ ε ε ε ε ερ χε ε ε ε ται ^π₉ αν θος εκ

^M τς ς I ι ε εσ σε ^π₉ και εκ της ρι ζης αυ τς ς ρα

βδο ος ε βλα α α στη η η η σεν ^π₉ ευ φραι νε

σθω A α δα αμ ο προ ο πα α α τωρ ^π₉ και η Ευ

α A γαλ λι α σθω χαι αι αι ρς ς ς ς σα ^π₉ ι

δαμ ²² την θυ γα τε ρα και α πο γο ο νον μα κα ρι

ζει ε ε εμ φα α α α νως ^π₉ ε τεχ θη μοι γαρ φη

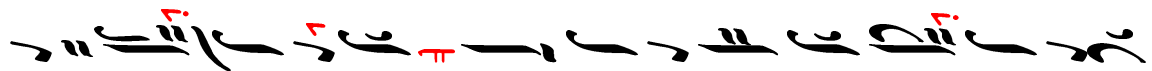
σι λυ τρω σις δι ης εκ των δε σμω ων τς ς α α

δαμ ²² ε λευ θε ρω θη η η η σο ο ο ο μαι ^π₉

α γαλ λι α σθω ο Δα βι ι ι ιδ κρς ς ς ων τη

ην κι νυ υ υ υ ραν ^π₉ και ευ λο γει ει τω ω τον Θε ε

ον ^π₉ ι δα γαρ η παρ θε νος προ ει ει σιν εκ πε ε τρας

 α α γο ο ο ν8 ^π₉ προς σω τη ρι αν τω ων ψυ

 χω ω ων η η η η μων ^π₉

Ἦχος Δι - θ

 ^{Δι}
 ευ τε φι λο παρ θε νοι οι πα αν τες και της α
 γνει ει α ας ε ρα α σται δευ τε υ πο δε ε
 ξα α α σθε πο ο θω της παρ θε νι ι ι ι ας το
 κα αυ χη η η η μα εκ πε τρας βλυ στα ν8 8
 σα α αν στε ρε ε ας την πη γη η η η ην τη
 ης ζω ω ω ης και εκ της α τε κν8σης τη ην βα
 α α τον τ8 α υ υ υ λ8 8 πυ υ ρο ος τ8
 κα θαι αι αι ρο ο ο ον τος και φω τι ζο ον τος τας
 ψυ χα α ας η η η η μων

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

 ^{Δι}
 ις ο η χος των ε ορ τα ζο ον των γι ι ι
 νε ται Ι ω α κειμ και αι Α αν να πα νη γυ
 ρι ι ζ8 σι μυ στι ι κω ως συγ χα ρη τε η μιν

λε ε ε ε ε γο ο ο ον τες Δ Α δαμ και Ευ α

ση η η με ρον Δ ο τι τοις πα λαι πα ρα βα σει κλει

σα σι Πα ρα α α α α δει ει ει ει σον Δ καρ πος ευ

κλε ε στα α το ος η η η μι ι ιν ε δο ο ο

θη Δ η θε ο παι αι αις Μα ρι ι α Δ α νοι γ

σα τ δ δ τοις πα σι την ει ει ει σο ο ο ο

δον Δ

Η Δι προ ο ρι σθει σα παν τα να ασ σα Θε δ κα τοι

κη τη η η ρι ον Δ εξ α καρ π δ ση με ε ρον νη

δυ υ ο ο ος προ η η κται Δ της Αν νης η γλα α

α ι ι σμε ε ε νης Δ της α ι δι ου δ δ σι

ι ας το θει ει ον τε ε ε με ε ε ε νος Δ

Νη δι ης ι τα μο ος Α α α α α δης κα τα πε

πα α α τη η η η ται Δ και πα γ γε νη η Ε ε ευ

α α Δ εν α σφα λει ζω η η η η ει σοι κι ι

ζε ε ε ε ται Δ τα α αυ τη ε πα ξι ως ε

εκ βο η η η η η σω ω ω ω μεν μα κα
 ρι α συ ε εν γυ ναι αι ξι ι ι και ο κα αρ
 πος της κοι λι ι α ας σθ ς ευ λο ο γη με ε ε
 ε νος

Δόξα. Καὶ νῦν. Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Ἦχος πλ' Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
 Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
 Ε ν ευ ση μω η η με ε ε ρα α ε ο ο
 ορ της η η μω ων σαλ πι σω ω μεν πνευ ε ευ μα α
 τι κη κι ι ι θα α α α ρα η γαρ εκ σπε
 ερ μα το ος Δα αυ ιδ ση με ρο ο ον τι κτε ε ται
 η Μη τη ηρ της ζω ω ης το σκο ο το ο ος λυ υ υ
 υ υ ς ς ς ς σα τς Α δαμ η η α α

να α α α α α πλα σις και της Ευ ας η
 α α α να κληη σισ της α φθαρ σι α ας η πη η γη
 και της φθο ρας α απαλ λα α γη η η δι ης η
 μει ει ει εις ε θε ε ω θη η με εν και τϑ θα
 να α τϑ ϑ ϑ ε λυ τρω ω ω ω ω θη η η η
 μεν και βο η η σω μεν α αυ τη συν τω Γα
 βρι η η ηλ οι οι πι ι ι στοι Χαι ρε Κε χα ρι
 τω ω με ε ε νη ο Κυ υ ρι ι ος με ε ε ε ε
 τα α α α σϑ δι α σϑ χα ρι ι ζο ο
 ο ο ο ο με ε ε ε νος η μι ιν το με γα
 ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο ος

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

ᾠχος δ΄. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

ᾠχος Πα

Η παγ κο σμι ος χα α ρα εκ των δι και
 ων α νε ε τει ει ει λε εν η η η μιν εξ
 Ι ω α κειμ τε και Α αν νης η πα νυ μνητος Πα

αρ θε ε ε ε ε νος η τις δι υ περ βο λην α
γα α α θο τη η τος να ος Θε ου εμ ψυ χος
γι ι ι νε ε ε ε ται και μο νη κα τα α λη
θει ει αν Θε ο το ο ο ο κο ος γνω ρι ι ι ι
ζε ε ε ε ται αυ της ταις ι κε σι αις Χρι στε ο
Θε ε ος τω κο σμω την ει ρη νην κα α α τα πε εμ
πον και ταις ψυ χαις η μω ων το με γα α ε λε
ος

Στίχ. α'. Ἀκουσον, θυγάτερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου· καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, και ε

πι θυ μη σει ο βα σι λευς τς ς κα αλ λς ς

ςς σς

ι Α γγε λς προρ ρη σε ως γο νο ο ος παν σε επ

τος εξ Ι ω α κειμ και της Αν νησ των δι ι και αι αι

ων ση με ρον προ ο ο η η ηλ θε ες Πα α αρ

θε ε ε ε νε ς ς ρα νος και θρο νος Θε ε ς

και δο χει ον κα θα α α ρο τη η τος την χα ραν

προ μη νυ 8 8 8 σα α παν τι ι τω ω ω

κο ο ο ο σμω της ζω η η η ης η η μων

προ ο ο ξε ε ε ε νε κα τα ρας α ναι ρε ε

σις ευ λο γι ι ας η αν τι ι ι δο ο ο ο

σις δι ο εν τη γεν νη σει σ8 Κο ρη θε ε ε

ο κλη η τε την ει ρη νη ην αι τη σαι αι και

ταις ψυ χαις η μω ωντο με γα α ε λε ο ος

Στίχ. β'. Το πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οι πλ8 σι

οι τ8 8 8 λα α α α 8

Σ τει ρα Α γο νος η η Α αν να ση με ρον χει

ρας κρο τει τω φαι αι δρω8 λαμ προ φο ρει τω τα ε

πι ι ι γειει ει ει α βα σι λεις σκι8 τα τω ω σαν

ι ε ρεις εν ευ λο γι ι αι αις ε ευ φραι νε ε ε

σθω ω ω ω σαν ε ο8 τα ζε ε ε τω ω ο συ

υ υμ πας κο ο ο ο σμος ι δα γαρ η βα σι λισ
 σα και α μω μος νυ υμ φη τδ Πα α τρος εκ της
 ρι ζης τδ Ι εσ σαι α νε βλα α α στη η η
 σεν δκ ε τι γυ ναι κες εν λυ παις τε ξον ται αι
 τε ε ε ε κνα η χα ρα γαρ ε ξην θη η σε και
 η ζω η των αν θρω ωπων εν κο σμω πο λι τε ε
 ευ ε ε ε ε ται δκ ε τι τα δω ρα τδ Ι ω
 α κει ει ει ειμ α α πο στρε ε φο ο ο ον ται
 ο θρη νος γαρ τη ης Α α αν νης εις χα ρα α αν
 με ε τε ε ε βλη η η η θη συγ χα ρη τε μοι λε
 γσ ης πα α α ας ε ε κλε κτο ο ος Ι ι σρα α
 α ηλ ι δα γαρ ε δω κε μοι οι οι Κυ ρι ι ος
 το εμ ψυχον πα λα τι ον της θει ας δο ξης α αυ
 τδ εις κοι νην ευ φρο συ νην και χα ραν και σω τη
 ρι ι αν των ψυ υ χων η μω ων

Δόξα. Καὶ νῦν. ᾠχος πλ. δ'.

Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

ᾠχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Δ Νη ευ τε α παν τες πι ι στοι οι προς την Παρ θε

νον δρα α α α μω ω ω ω μεν ι δου γαρ γε εν

να α α ται αι η προ γα στρος προ ο ρι ι σθει ει ει

σα του Θε ε ου ου η μω ω ων Μη η η η

τηρ το της παρ θε νι ι ας κει ει μη λι ι

ον η του Α α ρων βλα α στη η η σα σα α α

ρα α α α βδος εκ της ρι ι ζης του ου Ι ε εσ

σαι των προ φη τω ων το κη η η ρυ υ υ υγ

μα και των δι ι και αι ων Ι ω α κειμ και Αν

νης το ο βλα α α α στη η η η μα γε εν να α

ται αι τοι οι οι νυ υν και ο ο κο ο σμος συν αυ
 τη η α να α και νι ι ι ι ζε ε ε ε ται τι
 κτε ε ται και η Εκ κλη η σι ι α την ε
 αυ της ευ πρε πει ει αν κα τα α στο λι ι ι ι ι
 ζε ε ε ε ται ο να ος ο ο α γι
 ο ος το της Θε ε ο ο τη τος δο ο ο
 χει ει ει ει ον το παρ θε νι ι κον ο ο ο ορ
 γα α α α νον ο βα σι λι ι κος θα α α
 α α λα α α α μος εν ω ο το πα α ρα
 δο ο ξον της α πορ ρη η του ε νω ω ω
 σε ε ε ε ως των συ νελ θου σω ων ε πι Χρι ι
 στου ου ου ου φυ υ σε ε ε ων ε τε λε
 σι ουρ γη θη μυ υ στη η η η ρι ι ι ι ον
 ο ον προ σκυ υ νου ουν τες α νυ μνου μεν την της
 Πα αρ θε ε ε νου ου πα να α α μω μον γεν νη η
 σι ι ι ι ι ι ι ν

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ῥοδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

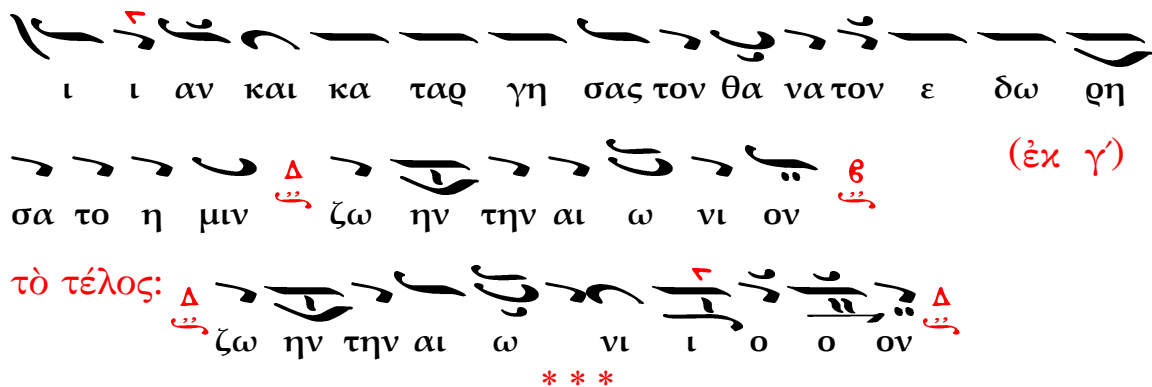
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ♯ Δι. —

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὁ λαός· Ἀμήν.